

Deres Opgave, der nærmere kan bestemmes ved en af Fattigbestyrelsen udfærdiget Instruks, skal være jævnlig at tilse de fattige, særlig de gamle eller svagelige, og for saa vidt angaar dem, der understøttes i Hjemmet, at føre Tilsyn med, hvorledes de anvende den ydede Understøttelse og forsørge og opdrage deres Børn, samt hvorledes deres Forhold i det hele ere. Om forefundne Mangler have de at gøre Indberetning til Fattigbestyrelsen, ledsaget af Forslaa til disses Afhjælpning, ligesom de, naar der fremkommer Begæring om Fattighjælp, eller de paa anden Maade blive vidende om, at nogen indenfor det dem anviste Distrikt trænger til Hjælp, have at bistaa Fattigbestyrelsen ved Forholdenes Undersøgelse og ved Bestemmelsen af, hvad og hvor meget der bør ydes.

Den, der efter sit Forhold ikke egner sig til Understøttelse i Hjemmet, kan af Fattigvæsenet henvises til at modtage Hjælpen i en Forsørgelsesanstalt (Fattighus, Fattigaard eller Arbejdsanstalt). Vætefolk, som indsættes til Forsørgelse paa saadanne Anstalter, maa, forudsat at de føre et hæderligt Liv, i Reglen ikke stilles ad og da kun for kortere Tid, med mindre det ønskes af nogen af Parterne.

Fattigbestyrelsen kan med Lægens Samtykke indlægge enhver, som i Sygdoms-tilfælde trænger til Hjælp, paa et Sygehus eller i en Forsørgelsesanstalts Sygestue eller Plejefdeling.

§ 30.

Børn, der ikke forsørges i Forbindelse med deres Forældre, skulle anbringes i Pleje hos paalidelige Plejeforældre, hvis saadanne kunne findes, eller i Pleje- og Forsørgelsesanstalter under tilbørlig Opsigt i Henhold til Lov om Tilsyn med Plejebørn af 20de April 1888. Efter deres Udskrivning af Skolen sættes de under almindelige Forhold i fast Tjeneste eller Være, men forblive staaende under Fattigbestyrelsens Tilsyn og Myndighed til deres 18de Aar.

I Forsørgelsesanstalter, hvor værdige gamle eller svagelige Personer anbringes, som ikke eller kun i ringe Grad ere arbejdssføre, eller hvor Børn opfores, maa kun i Nødstilfælde hensættes Personer, som ved Uforligelighed, Dovenstab, Driftsældighed eller anden Uorden give Forstyrrelse og slet Eksempel, og disse maa da holdes fuldstændig afspærrede fra hine.

§ 31.

Fattigbestyrelserne uden for Kjøbenhavn ere med Hensyn til Maaden, hvorpaa de fattiges Forsørgelse sker, underkastede Tilsyn af Overøvrigheden; for Landets Bedkommende kan dertil benyttes Bistand af Amtsraadets valgte Medlemmer.

Naar nye Forsørgelsesanstalter agtes anlagte eller bestaaende Anstalter forandrede eller udvidede, indsendes behørlige Overslag og Beskrivelser samt øvrige fornødne Oplysninger til Godkendelse for Bykommunernes og Handelspladsernes Bedkommende af Indenrigsministeriet og for Landkommunernes Bedkommende af Amtsraadet. Efter at Byggearbejdet er fuldført, maa Anstalterne ikke tages i Brug, forinden de af de nævnte Myndigheder ere godkendte som svarende til deres Bestemmelse.

For samtlige Forsørgelsesanstalter skal der forefindes Reglementer, hvori indeholdes de fornødne Bestemmelser om deres Belæggelse og Benyttelse, om deres Bestyrelse og Bestyrelsens Myndighed overfor Lemmerne, om disses Rettigheder, Forpligtelser og Forplejning, om disciplinære Straffe m. m.

Reglementerne approberes for Bykommunernes og Handelspladsernes Bedkommende af Indenrigsministeren, for Landets Bedkommende af Amtsraadet efter en af Indenrigsministeren nærmere udarbejdet Vejledning, og et efter disse Myndigheders Støn påsende Uddrag af samme ophænges i Anstaltens Lokaler paa en saadan Maade, at Lemmerne kunne gøre sig bekendte med dette.